

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

ВІСНИК

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 1 (42)

**РІК НЕЗЛАМНОСТІ! РІК ПЕРЕМОГИ!
*УСІМ ОСВІТЯНАМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ...***

Вінниця – 2023

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
ВИПУСК № 1 (42)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року
Журнал
(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік
Мова видання: українська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 7 від 23 лютого 2023 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкара С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 1(42) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2023. 146с.

ЗМІСТ

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ТУРЛЮК СВІТЛАНА, ЮНАШ ВІКТОРІЯ

ГОЛОВНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІСТУ І ФОРМ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ КОЛЕДЖУ 5

Ф І Л О Л О Г І Ч Н І С Т У Д І Ї

БАБІЙ АЛЛА, ВЕРЕМІЙ А. А.

МІСІЯ, БАЧЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ ЗАВДАННЯ СУЧАСНИХ ФАХІВЦІВ ФІЛОЛОГІВ-СЛАВІСТІВ 13

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, БІЛИК ІРИНА

ПОЗАКЛАСНА РОБОТА З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ЛІТЕРАТУРНО ОБДАРОВАНОЇ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ 19

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ГУЧОК НАДІЯ

КОРОТКИЙ ЕКСКУРС В ІСТОРІЮ СТАНОВЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ЧАСІВ КИЇВСЬКОЇ РУСІ ДО СЕРЕДИНИ ХХ СТОЛІТТЯ 25

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ІВАШКО АНАСТАСІЯ

ІСТОРИЧНА ІНВЕРСІЯ В ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРАХ ЯК АВТОРСЬКИЙ ПРИЙОМ БАЧИТИ СВІТ ІНАКШЕ 31

МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ, ДЕРЕВЕНКО ОЛЕКСАНДРА

THE IMPACT OF ENGLISH BIBLICAL TRANSLATIONS ON THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND LINGUISTICS 38

П С И Х О Л О Г О - П Е Д А Г О Г І Ч Н І С Т У Д І Ї

СВЕРЛОВИЧ ВАЛЕНТИНА

ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ 44

ГОРОДЕЦЬКА ВАНДА

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОХОДЖЕННЯ ФОЛЬКЛОРНОЇ ПРАКТИКИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ 57

БАРЩЕВСЬКА ІННА

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ТА ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ ІЗ СИНДРОМОМ АСПЕРГЕРА ТА СДУГ 61

ЦІСАР ІРИНА, БОРОДІЙ ОЛЬГА

РОЛЬ КАЗКИ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ 65

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, КАПУСТА ДАР'Я

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ СТЕЖИНИ В ОЗНАЙОМЛЕННІ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПРИРОДНИМ ДОВКІЛЛЯМ 68

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ПЕДОЧЕНКО АНАСТАСІЯ

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ІСТОРИЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ НАОЧНИХ ЗАСОБІВ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ 72

ЦІСАР ІРИНА, РУМЯНЦЕВА ВІКТОРІЯ

ВПЛИВ АРТ-ТЕРАПІЇ НА МОВЛЕННЄВИЙ РОЗВИТОК ДОШКІЛЬНИКА..... 78

МАРЦЕНЮК ОЛЕНА

ПСИХОЛІНГВІСТИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ СУЧАСНИХ ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ..... 82

Н А У К О В О - М Е Т О Д И Ч Н І С Т У Д І Ї

БУГА ОКСАНА

НАБУТТЯ ПРОФЕСІЙНО-ЗНАЧУЩИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР..... 88

ПРИСЯЖНЮК ДМИТРО

ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДИКИ ТРЕНУВАННЯ В БІГОВІ НА ВИТРИВАЛІСТЬ..... 93

СКРИПНИК НАДІЯ, ВОЛКОТРУБ А.О., ДЕМЧУК ВЕРОНІКА

STORYTELLING ЯК КОМУНІКАТИВНИЙ ТРЕНД ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ..... 98

СКРИПНИК НАДІЯ, КОГУТЮК ОКСАНА, МАКСИМЕНКО Н. В., ТКАЧУК ТЕТЯНА

МЕТОДИ СТИМУЛЮВАННЯ І МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ..... 104

ШУСТОВА НАТАЛІЯ, ГОРБАТЮК А. В.

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПИСЬМОВОГО ДОДАВАННЯ ТА ВІДНІМАННЯ БАГАТОЦИФРОВИХ ЧИСЕЛ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ..... 109

СТЕПОВА АЛЛА

МУЗИЧНО-ДИДАКТИЧНА ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ГАРМОНІЙНО РОЗВИНЕНОЇ ОСОБИСТОСТІ..... 114

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, ЦІСАР ІРИНА

ВИКОРИСТАННЯ «РОЗВИВАЮЧОГО ПРОСТОРУ» ЗА М. МОНТЕССОРІ ДЛЯ КОРЕКЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ..... 118

ЯРЕМЧУК ОКСАНА

ФОРМУВАННЯ ІНІЦІАТИВНОСТІ І ПІДПРИЄМЛИВОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ ЗА ДОПОМОГОЮ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ЗАДАЧ ФІНАНСОВОГО ЗМІСТУ..... 123

В І Д О М І І М Е Н А

ПОХИЛЮК ОЛЕНА

«ТОЙ, ЩО СЕРЦЕ ОБЕРНУВ У СУРМУ» (бесіда до 115-річчя від дня народження Олега Ольжича (приклади поезії за збіркою «Незнаному воякові»..... 127

КІСЕЛЬОВ ДМИТРО

Б. ШОУ. ХУДОЖНЯ ПРАКТИКА: ПРОБЛЕМИ І ТРАДИЦІЇ..... 130

ЛИСИЙ АНАТОЛІЙ

ПЕРШІ ПІВ ТИСЯЧІ РОКІВ З ІСТОРІЇ ШПИКОВА..... 133

МУЗИЧНО-ДИДАКТИЧНА ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ГАРМОНІЙНО РОЗВИНЕНОЇ ОСОБИСТОСТІ.

УДК 373.3\5091.33 – 027.22 : 78

СТЕПОВА АЛЛА

*старший викладач факультету дошкільної освіти та музичного мистецтва
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Стаття присвячена проблемі застосування музично-дидактичних ігор як особливого виду ігрової діяльності школярів на уроках музики, з метою всебічного розвитку підростаючого покоління, формування в учнів музично-естетичного смаку та художніх уявлень.

Ключові слова: *гра, музично-дидактична гра, музичний розвиток, музичні здібності, творча активність, всебічний розвиток, урок музики.*

Постановка проблеми. Сучасною дидактикою встановлено, що досвід творчої діяльності повинен систематично та цілеспрямовано включатись у зміст кожного учбового предмету з першого року навчання. Для художнього виховання дане положення особливо важливе, тому що вже на початковому етапі його формування закладаються основи відношення до мистецтва. Правильність курсу педагогічних пошуків на активізацію музичного сприйняття в великій мірі залежить від знання творчого потенціалу дітей, які прийшли до школи. Воно необхідно для виявлення умов які сприяють мобілізації і розвитку евристичних сил всіх дітей, незалежно від їх індивідуальних даних.

Характерною рисою дитини є потреба у самовираженні, у втіленні власного ставлення до дійсності, природи, мистецтва, що знаходить реалізацію в активній музичній діяльності. При цьому, розвиток музичних здібностей слід розуміти не як мету, а як ефективний засіб всебічного становлення учня.

У вихованні через музичну творчість, що сприяє формуванню позитивних

наслідків, які мають важливе значення для індивідуального розвитку дітей, важливу роль відіграє учитель. Він спрямовує, аналізує музично-творчу діяльність учнів, формує нові завдання, стимулює процес пізнавальної музичної діяльності, в якому школярі оволодівають пошуковими операціями. Тому головним завданням вчителя постає уміння віднайти та застосувати особливі форми і прийоми, що допоможуть зробити процес навчання цікавим і привабливим, створять у дітей бадьорий робочий настрій, полегшать подолати труднощі у засвоєнні навчального матеріалу.

Включення до уроку дидактичних ігор та ігрових моментів є одним з ефективних прийомів вирішення поставлених завдань, адже доведено, що специфічна особливість молодших школярів - усе пізнавати через діяльність та гру. Організована таким чином робота на уроках музики формує в учнів вміння швидко міркувати, послідовно, логічно й чітко висловлювати свої думки, сприяє злиттю інтелектуального і емоційного.

Аналіз наукових джерел. Проблема розвитку в дітей музичних здібностей на

основі використання музично-дидактичних ігор не нова. Науковці надавали грі та ігровій діяльності великого значення. Учені підкреслювали розвивальне та виховне значення гри, відмічали її можливості в пізнанні людини самої себе, показували вплив на розвиток творчої особистості в процесі ігрової взаємодії, акцентували увагу на значенні гри в процесі пізнання людиною своїх здібностей.

Дана тема знайшла своє відображення в наукових працях психологів, фізіологів, педагогів, музикознавців.

Педагогічні концепції гри розкриваються та аналізуються у працях Г. Григор'єва, А. Макаренка, В. Сухомлинського, К. Ушинського, П.Щербаня та ін. Так, німецький педагог Ф. Фребель зазначав, що гра є природною діяльністю дитини, і дорослі повинні докласти максимум зусиль для її правильної організації [7, с.15].

Значення гри в людському житті, її розвивальний характер традиційно підкреслювалися й у психології, про що свідчать роботи Л. Виготського, Д. Ельконіна, О. Запорожця, В. Ражнікова та інші.

Український педагог В. Сухомлинський зазначав: «Гра – це велике, світле вікно, через яке в духовний світ дитини вливається живильний потік уявлень. Гра – це іскра, що запалює вогник допитливості й інтересу... Без гри розумових зусиль, без творчої уяви неможливо представити повноцінного навчання» [9, с.192].

Мета статті. На основі існуючих досліджень та публікацій із зазначеної проблеми автор ставить за мету дослідити процес впливу та застосування

дидактичної гри на розвиток музичних здібностей та творчої активності школярів, що дозволить підвищити ефективність освітнього процесу, відкрити доцільність використання даного методу у формуванні в учнів пізнавального інтересу до музики, образно-асоціативного мислення та забезпеченні їх розвитку у практичній діяльності.

Виклад основного матеріалу. Розвиток музичних здібностей та творчої активності школярів виявляються і формуються в діяльності, це форми самовиразу особистості, джерело розвитку її індивідуальності.

Як правило, в будь-якому виді занять діти виявляють елементи творчості, але розвиток їх здійснюється більш успішно лише в цілеспрямованій діяльності, доступній для даного віку. Наприклад, в музичних заняттях - це вокальні, ритмічні та інструментальні завдання, які дозволяють встановити емоційний контакт дітей з музикою, більш глибоко пізнати та засвоїти її, розвинути здібності до уяви та фантазії, музично-слухові уявлення.

Для педагога є важливе питання про те, яка діяльність найбільш сприятлива для музичного розвитку учнів. Встановлено, що змінам в психіці дитини сприяють ігрова та учбова діяльність, причому перша вважається ведучою в дошкільному, а навчання - в шкільному віці.

Проблема створення атмосфери зацікавленості учнів на уроках музики складна і багатопланова. При її вирішенні велике значення має вміле врахування вчителем вікових психічних особливостей дітей. Так, використання природної тяги учнів початкової школи до казок,

видумки, ігор та яскраве, образне уявлення дозволяє педагогу вирішувати достатньо складні учбово-виховні завдання.

Цінність гри міститься в тому, що вона сприяє формуванню та закріпленню таких особистих якостей як уявлення, інтуїції, фантазії та інших. З ціллю засвоєння їх та інтенсивного розвитку треба створити відповідний мікроклімат, тобто умови, які сприяють прояву творчої активності та пізнавальної діяльності. Для цього використовуються уявні ситуації, які виконують роль своєрідного “ключа” до управління ігровою та творчою діяльністю дітей, що важко здійснити тільки шляхом прямого педагогічного впливу, вимогами на кшталт: *«придумай, створи, скажи ...»* і т.д.

Деякі вчителі весь урок музики будують як своєрідну виставу, в якій учитель - ведучий, а кожен учень – активний, зацікавлений учасник. Діти виконують ту чи іншу роль захоплено, безпосередньо, по-творчому ініціативно.

Кожна така ситуація повинна нести в собі відповідну емоційну інформацію. Відображаючи в ролях різні події з життя людей, діти не тільки уявляють оточуючу дійсність, але й навчаються фантазувати.

Ігрова діяльність особливо ефективна при навчанні дітей невпевнених в собі, закріпачених. Учень, відчувши себе персонажем, починає діяти розкуто і нерідко демонструє нерозкриті до цього часу здібності. Імпровізаційний характер гри дає можливість обрати дитині роль, яка дозволяє без попередньої підготовки виявити особистісні якості, які їй важко виразити в звичному середовищі. Під час гри засвоюються правила поведінки, розвивається воля та вміння підкоряти

свою поведінку моральним нормам. До того ж, розв’язується ряд інших дидактичних завдань, підтримується і посилюється інтерес школярів до навчального предмету.

У свою чергу, вчитель, займаючись з зацікавленими учнями, має можливість більш залучати їх до музики, формувати самостійність, сприяти активному залученню до скарбниці музичного мистецтва та розвитку творчої музичної активності як своєрідної риси особистості

Широке застосування різноманітних методів при використанні дидактичних ігор, необхідно будувати на основі програмного матеріалу уроку та конкретних завдань, які ставить вчитель перед учнем для досягнення мети. В роботі необхідно спиратись на ті природні фактори та умови у яких діти найбільш розкуто, невимушено і повно виявляють свій внутрішній потенціал.

Найефективніше творча та пізнавальна активність школярів виявляється в спеціально створених педагогічних ситуаціях, що спираються на комплекс впливів видів мистецтва – поезії, образотворчого мистецтва, танцю і, звичайно, музики. Під час застосування тої чи іншої дидактичної гри доцільно використовувати емоційно-образні педагогічні ситуації – сукупність різних життєвих сюжетів, які учитель пропонує школярам (зовнішній компонент ситуації) та емоційного відгуку дітей на ці сюжети (внутрішній компонент ситуації). В даному випадку, емоційно-образна ситуація виступатиме підготовчим етапом, що настроює дітей на творчий процес; спонукатиме їх до пошуків образно-емоційного розв’язання завдання,

закладеного у ситуації; забезпечуватиме вибір учнями засобів музичної виразності.

Така ситуація містить питання, а відповідь повинен знайти учень, який завжди має можливість вибору, комбінації, творчості. Залежно від характеру запропонованого дітям життєвого сюжету та їхнього емоційного відгуку на цей сюжет, можна виділити три типи емоційно-образних ситуацій: вербальну, музично-перцептивну і зображально-ілюстративну.

Вербальна ситуація створюється шляхом розповіді-запитання, що стимулює образно-емоційну розповідь-відповідь, і в свою чергу використовується як матеріал для вокальної імпровізації.

В основі музично-перцептивної ситуації лежить сприйняття яскравого за характером музичного твору – своєрідного музичного запитання, яке спрямовує дитину на певний образно-емоційний відгук-відповідь.

Для зображально-ілюстративної ситуації характерним є опора на сприйняття типу: «Що це таке?» або «Який настрій передано у цьому малюнку?» тощо. Розгляд таких зображально-ілюстративних запитань є основою для наступної дії учня.

Спільним для всіх видів ситуації є створення в учнів певного настрою – урочистого, схвильованого, ліричного, веселого, ображеного, стурбованого, іронічного, на основі якого виникає дитяча реакція. Необмеженість відповідей передбачає також вільне варіювання відгуків, наприклад, пошук розповідей-відповідей, які аналогічні або протилежні завданню, вибір з серії запропонованих розповідей такої, що відповідає

внутрішньому настрою. Це стосується самостійного вибору тональності, правильного ритму для образного жанру і стилю, внутрішнього відчуття колориту музики, характерних народних ладів, модуляцій, альтерації тощо.

Таким чином, систематичне використання на уроці різноманітних дидактичних ігор допомагає учням успішно справлятися з поставленими задачами та створює кожній дитині умови для активного прояву себе, що сприяє пробудженню інтересу до музики, формуванню художнього начала, творчої активності та емоційного ставлення до навколишнього світу.

Висновок: Отже, дидактичні ігри бажано широко використовувати як засіб навчання, виховання і розвитку школярів. Саме вони природньо впливають на пізнання, осягнення художньо-образного змісту твору й розкриття власних творчих сил. Та необхідною ланкою в досягненні поставленої навчальної мети є виважена і планомірна робота вчителя, застосування ним різноманітних методів та прийомів навчання, серед яких особливе місце займає метод коректного педагогічного впливу - стимулювання.

Ідея педагогічного стимулювання, як стратегія навчально-виховного процесу, полягає не тільки в оптимізації зовнішніх умов, а й у створенні умов для самодетермінації і самореалізації особистості учня.

У молодшому шкільному віці стимулом до пізнавальної діяльності, як зазначалось вище, є гра. Успішність музичної ігрової діяльності визначається особливим контактом учня і вчителя, вільним вибором варіантів ролей для участі в музично-ігровому дійстві, ступенем

ідентифікації з образом. У власних завданнях, що стоїть перед педагогом - пошуках засобів стимулювання треба позитивними стимулами підтримати прагнати знайти такі, які б поєднували пошукову діяльність учнів, щоб елементи гри, навчання і сприяли музичному пізнавальному процесу була розвитку творчих здібностей. Головне супутньою радість відкриття.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Батицький М. В. Музична мозаїка: Музично-дидактичні ігри / М. В. Батицький. – К.: Музична Україна, 1990. – 80 с
2. Букреева Г. Б. Цікава музика. Музично-дидактичні ігри. 5-8 класи: навч. посібник для учнів основної школи / Г. Б. Букреева. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2008. – 104 с.
3. Виховання музичної культури молодших школярів / ред. Л. М. Ракітянської. – Кривий Ріг : КДПУ, 2003. – 156 с
4. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. – К. : Либідь, 1999. – 376 с
5. Крутій В. А. Дидактична гра в навчальній діяльності молодших школярів / В. А. Крутій // Науковий вісник Південноукраїнського державного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського : зб. наук. праць. – Одеса : ПДПУ ім. К.Д. Ушинського, 1999 – С.43-46
6. Настільна книга педагога. Посібник для тих, хто хоче бути вчителем-майстром. – Х. : Вид. Група «Основа», 2006. – 352 с.
7. Пермяков, О.А. Дидактичні ігри на уроках музики: науково-методичний посібник - Кривий Ріг: Видавничий дім, 2009 –
8. Психологічний словник / ред. В.І. Бойка. – К. : Вища школа, 1982. – 215 с
9. Сухомлинський В. О. Серце віддаю дітям / В. О. Сухомлинський. – К. : Радянська школа, 1988. – 192 с.
10. Топчій Г. Ще раз про дидактичну гру / Г. Топчій // Початкова освіта. – 2004. – №37 (277). – С.14-17
11. Ягупов В. В. Педагогіка: навч. посібник / В. В. Ягупов. – К. : Либідь, 2005. – 350 с

*Стаття надійшла до редакції
21 січня 2023*

ВИКОРИСТАННЯ «РОЗВИВАЮЧОГО ПРОСТОРУ» ЗА М. МОНТЕССОРІ ДЛЯ КОРЕКЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ

УДК 37.091.4 Монтессорі: 376 – 057.3

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, ЦІСАР ІРИНА

*викладачі кафедри теорії, фахових методик та технологій дошкільної освіти
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

У статті розглядається вплив «розвиваючого простору» за методом італійського педагога Марії Монтессорі для реалізації інклюзивної освіти. Здійснено